

Jeesus ei ole kenenkään yksityisomaisuutta

1. Kor 12:31 – 13:13 (Rakkauden korkea veisu)

*Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelten kielillä,
vaikka minulla olisi profetoimisen lahja,
vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon,
vaikka minulla olisi kaikki usko,
vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni,
vaikka antaisin polttaa itseni tuleessa,
mutta minulta puuttuisi rakkaus, en sillä mitään voittaisi.
Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus.
Mutta suurin niistä on rakkaus.*

Luuk 4:21 – 30

*Hän alkoi puhua heille: Tänään teidän kuulenne on tämä kirjoitus käynyt toteen. Kaikki kiittelivät häntä ja ihmettelivät niitä armon sanoja, joita hänen huuliltaan lähti. Kuitenkin he sanoivat: Eikö tuo ole Joosefin poika? Tee täälläkin, omassa kaupungissasi, kaikkea sitä, mitä sinun kerrotaan tehneen Kapernaumissa.
Hän jatkoi: Totisesti, kukaan ei ole profeetta omalla maallaan.*

Noin vuonna 80 Luukas kirjoitti evankeliuminsa ja vähän sen jälkeen Apostolien teot. Luukaksen kirjoittaessa Jeesuksen elämä ja kuolema, hänen oppinsa ja toimintansa kuuluivat jo menneisyyteen. Historiaa olivat myös kirkon kehitys Jerusalemissa, Pietarin ja Paavalin teloitus Roomassa sekä juutalaisten tempelin hävitys Jerusalemissa.

Luukas oli sivistynyt pakanakristitty. Hän kirjoitti tekstinsä pakanakristityille ja pakanoille. Kun Luukas kirjoitti evankeliumiaan ja Apostolien tekoja, olivat kristillinen kirkko ja juutalaisuus jo kaksi toisistaan irtautunutta kokonaisuutta.

Miksi muistutan tuosta kaikesta? Koska tämän päivän evankeliumiteksti tulee ymmärrettäväksi vain tästä näkökulmasta. Luukkaan evankeliumin alussa Jeesus aloittaa julkisen toimintansa Galileassa ja tulee pian kotikaupunkiinsa Nasaretiin. Siellä hänet otetaan vastaan oikein hyvin. Hänen raamatuntulkintansa innostavat kaikkia. Ihmiset hämmästelevät kuinka mukaansatempaavasti ja miellyttävästi hän osaa puhua. Mutta pian muuttuu ääni kellossa: miksi hän tekee suuria ihmeitä Kapernaumissa eikä Nasaretissa. Hänhän on sentään kotoisin täältä. Jeesus kaataa öljyä liekkeihin: kotiseudullaan ei kukaan profeetta ole minkään arvoinen. Eliakin auttoi pakanaleskeä eikä juutalaista. Elisa paransi pakanallisen Naamanin eikä yhtään juutalaista spitaalista.

Historiallisesti katsottuna minusta on epätodennäköistä, että Jeesus aloitti julkisen toimintansa toteamalla, ettei häntä ollut lähetetty vain juutalaisia, vaan koko maailmaa varten. Uskonnollisesti ja teologisesti Luukas on oikeassa, kun hän heti alusta alkaen tekee selväksi, ettei tämä Jeesus ole nasaretilaisten eikä juutalaisten yksityisomaisuutta. Hänen sanomansa, hänen vapahduksensa, hänen sovituksensa koskevat tämän maapallon kaikkia ihmisiä.

Meille tekee hyvää ottaa Luukkaan evankeliumin sanoman laajuus mukaan elämämme jokapäiväiseen arkeen. Jumala on kaikkien ihmisten Isä ja Äiti. Ja Jeesus Kristus on ilman

poikkeuksia kaikkien ihmisten vapauttaja. Jumala ja Jeesus eivät ole Nasaretin ja juutalaiskansan yksityisomaisuutta. Eivätkä he ole myöskään Rooman ja katolilaisten yksityisomaisuutta. Eivätkä Betlehemin, Jerusalemin tai kristittyjen yksityisomaisuutta.

Vuonna 80 jKr, jolloin Luukas eli ja kirjoitti, kristillinen kirkko ja juutalaisuus eivät olleet ainoastaan toisistaan irtautuneita, vaan myös toistensa vihollisleirejä. Eikö Jeesus tullut repimään alas kaikki erottavat muurit? Eikö koko maailma ole hänessä lunastettu ja vapautettu?

Jos tuohon on olemassa vastaus, uskon sen löytyvän päivän toisen lukukappaleen, 1. Korinttilaiskirjeen 13. luvusta. Siinä todetaan kahdella tavalla: 1) Ei ole mitään tärkeämpää kuin rakkaus, ja 2) Ilman rakkautta kaikki on arvotonta, täysin yhdentekevää, vaikka se kuinka hienolta sinänsä vaikuttaisikin. Kielitaito, profetoiminen, uskon voima, omaisuudesta luopuminen, oman elämän uhraaminen; ilman rakkautta sellainen ei yksinkertaisesti ole yhtään mitään, sanoo apostoli Paavali.

Usko yksin ajaa juutalaisia, kristittyjä, muslimeja, hinduja ja buddhalaisia yhä kauemmas toisistaan. Usko Jumalan kaikkiin ihmisiin kohdistuvaan rakkauteen voi yhdistää meidät. Toivomme tästä eteenpäin muuttuu erilaiseksi. Toivo Jumalan rakkaudesta kaikkia ihmisiä kohtaan voi yhdistää meidät. Jumalan rakkauden vastaanottaminen ja sen edelleen lahjoittaminen, se on ja pysyy meidän kaikkien elämäntehtävänämmä. Jumalan rakkaus voi muuttaa maailman. Jumalan rakkaus – meissä, kaikissa ja kaikessa toimivana – voi yhdistää koko ihmiskunnan ja koko luomakunnan ja valaa ne yhdeksi kokonaisuudeksi.

Sunnuntaina 28.1.2007